

fubbermanguks. Peale neid sündusid laskiis Katarina voodrailt maist peale 50 tuhhat inimest louna pole Wenne male aßuda; laskiis rougid pannema hakkata; rigi seestpiddise kaubaaiamisse fergitusseks pabberi rahhad tehha; kandis kolide eest hoolit ja toimetas veel monda muud. Qui ta aastal 1796 surti, siis sai ta poeg

Paul I. keisriks. Qui se 5 aastat igga-ühheli õigust tehhes olli wallitsenud, surri ta ärre, ja ta assemele sai aastal 1801 ta poeg

Aleksander I., kes keikis hõpis ennam toimetas, kui ükski seda olleks moistnud arwata. Mis tas ue-aia põlve järrele parandada ja uendada sündis, se sai. Agga ta fälist moistliko ja rahhonoudliko wallitsust segasid Türkased, Rootsased ja keige wimaks Prantsused, kes rõõwlitte misil Wenne male suurt kahjo teggid. Et Rootsased temma rahule mitmel misil solkiaks ollid, ei aitnud temnal muud nou, kui et moõga läbbi rahho sundida, ja voitis siis Rootsase käest ärre keik Some maad. Ka Türkased sunniti rahule, ni kui Prantsused. Ruidu Prant-

süssed hüssland, ja mis nemmad sellega otse isse otsinud, fest on luggeda ses ramatus, mis nimme kannab: „Wenne süddja ja Wenne hing.” — Armsa issalikko keisri Aleksandri järrele sai, kui 19. mail Novembril, aastal 1825, Taganroffi linnas olli ärre surnud, ta wend

Nikolaus I. keisriks, kes omma wenna misil nisamma iissa kõmbel omma allamid wallitsend ja praego veel wallitseb. — Agga temmagi rahho ja armo wallitsust solkisid 1826 aastast 1829 aastani Persia ja Türgi rahwas, kelle västo ta omma töölisti issa- ja wenna-arno meelt diete täieste ülesnäitis, et ta neile ärrawoidetud maad peaaego suumaks tagasi andis. Aastal 1830 mässasid Polakad. Ja jälle aasta pärast (1831) laastas kolera többi paljo rahwas; ja nisamma jälle pari aasta eest. Keikide sünduste jures on ta iggapidji teoga seda töeks nätnud, et ful süddamest peaksite ütlema: „Jummal pitkendago sesuggust wallitsust!”